

т"оэ

Intro

Today we will בע"ה learn מסכת גיטין of מסכת גיטין Some of the topics we will learn about include.

's Halachah regarding חרש שיכול לדבר מתוך הכתב כותבין ונותנין גט לאשתו

If a person became both, deaf and mute, but he can write down his thoughts, they would write and deliver a Gett as per his written request.

The Halachos of

חרש

שאינו מדבר ואינו שומע

A person who is both, deaf AND mute, is Halachically considered mentally incompetent, and is included in the category of חרש שוטה. Therefore, he cannot effectuate a נשואין דאורייתא. However, the Chachamim enacted that he can get married in a נשואין דרבנן, and

כשם שכונסה ברמיזה

כך מוציאה ברמיזה

Both the Kiddushin and the Get are accomplished by

However

חרש

המדבר ואינו שומע

If he can speak, even though he is deaf, or

השומע ואינו מדבר

He can hear, even though he is mute,

הרי הן כפקחין לכל דבריהם

He is considered mentally competent regarding all matters, and he can get married and divorced מדאורייתא.

's distinction of רבי שמעון בן גמליאל במה דברים אמורים בחרש מעיקרו אבל פיקח ונתחרש הוא כותב והן חותמין

> If he was always a חרש, then we do not consider his כתיבה, and therefore he cannot divorce. But if he was originally well and then became a חרש, we DO consider his כתיבה, and he can write his own Gett, and the עדים sign it.

The Machlokes regarding מילי לא מימסרן לשליח

Whether a שליח can accept and deliver only a matter of substance, or he can deliver even a verbal message.

שיכול לדבר מתוך הכתב כותבין ונותנין גט לאשתו

שאינו מדבר – ואינו שומע

is included in the category of חרש שוטה וקטן

השומע ואינו שומע ואינו מדבר

הרי הן כפקחין לכל דבריהם

אין בן אוליא distinction of

במה דברים אמורים בחרש מעיקרו אבל פיקח ונתחרש הוא כותב והן חותמין

The Machlokes regarding מילי לא מימסרן לשליח

Dedicated By: _

В

1 So let's review ...

The Gemara begins a discussion of the Halachos of חרש, and cites a Braisa which quotes the following Pasuk; ואני כחרש לא אשמע

וכאלם לא יפתח פיו

By definition, a חרש is a deaf person, who is מדבר ואינו שומע

He can speak, but cannot hear; And a אלם is a mute person, who is שומע ואינו מדבר

He hears, but cannot speak. וזה וזה הרי הן כפקחין לכל דבריהם

They are both considered fully mentally competent regarding all Halachos.

This explains the Halachah mentioned in the Mishnah at the beginning of the Perek;

נשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך והרכין בראשו

If a person became mute, and when asked if they should write a **G**ett for his wife, he nodded his head, yes; בודקין אותו שלשה פעמים

אם אמר על לאו לאו ועל הן הן

הרי אלו יכתבו ויתנו

To verify that he's indeed mentally competent they ask him questions to which he responds three times yes and no, and if he answers correctly, they can give the Gett, because he is a מאלם as described in the above Braisa who is Halachically a קסף.

3 However, a אלם is excluded from שבועת העדות, a person's obligation to testify, as the Braisa cites the Pasuk אם לא יגיד ונשא עונו

Someone who is aware of relevant information and refuses to testify is liable as decribed in the Pesukim. However.

פרט לאלם שאינו יכול להגיד

A mute person who cannot speak is excluded. Even though he's a פקח and

יכול להגיד מתוך הכתב

He can give written testimony.

שאני עדות דרחמנא אמר

מפיהם ולא מפי כתבם

Regarding עדות the Pasuk specifies that the testimony must be stated verbally, and not in writing.

========

The Gemara proceeds to the Halachah of a

שאינו שומע ואינו מדבר

A deaf-mute, who can neither hear, nor speak, is included in the category of

חרש שוטה וקטן

A deaf-mute, insane person or a minor, who are Halachically considered mentally incompetent, and therefore cannot authorize or give a x.

Dedicated By: _

However, the Gemara cites the following Machlokes: The תנא קמא says;

חרש לא הלכו בו אחר רמיזותיו וכו' ואחר כתב ידו אלא במטלטלין אבל לא לגיטין

The Chachamim consider a ארריי signaling and writing valid only regarding his sale of moveable assets עמדרבנן, but not regarding a Gett which is ארייתא. As Rashi explains, this is referring to a case where at the time of marriage he was a פקח, creating a נישואין דאורייתא, and then he became a אחרש, a deaf-mute. Therefore, he cannot give a Gett. רבן שמעון בן גמליאל disagrees and makes the following distinction:

במה דברים אמורים בחרש מעיקרו

The above applies only to someone who was always a הרש, and we do not consider his writing as an indication of competence, because as Rashi explains

שאין לו כתב יד של דעת

He only learned to write when he was a חרש. Therefore, he cannot give a **G**ett because he is not considered a פקח. אבל פיקח ונתחרש

הוא כותב והן חותמין

If he was initially a פקח and then became a חרש, we DO consider his writing as an indication of competence, because

שלמד לכתוב מדעת צלולה

He learned to write while he was a פקח. Therefore, he CAN write his own Gett, and the עדים sign it, because he remains a פקח.

רב holds like רבן שמעון בן גמליאל, and therefore made the following statement regarding a פיקח ונתחרש:

חרש שיכול לדבר מתוך הכתב

כותבין ונותנין גט לאשתו

If a פקח became a deaf and mute, but he can express himself in writing, they would write and deliver a Gett to his wife as per his written request, even if he got married as a פקח, a פקח, נשואין דאורייתא, because as Rashi explains פיקח גמור הוא

He is considered fully mentally competent.

Dedicated By: _

6

The Gemara continues to explain that a חרש מעיקרו generally can only get married מדרבנן. The Chachamim initiated for him a נישואין דרבנן so that they should be able to get married. Therefore,

כשם שכונסה ברמיזה כך מוציאה ברמיזה

He can also give a גירושין דרבנן to effectuate a גירושין.

However, there is one situation in which a חרש מעיקרו can be in a נישואין דאורייתא as follows;

ביבמתו דנפלה ליה מאחיו פיקח

His brother a פקח, who was married a נישואין דאורייתא, died childless. The brother's wife falls to him for יבום מדאורייתא. He then performed Yibum and she becomes אשתו אשתו. The then performed Yibum does not require דעת. In this case he cannot divorce her, because he is not capable in giving a גט דאורייתא, and a גט דרבנן cannot terminate a נישואין דאורייתא.

======

7 Th.

The next Mishnah returns to discuss a competent person: Zugt Di Mishnah

אמרו לו נכתוב גט לאשתך

ואמר להן כתובו

If two people asked a person, should we write a **G**ett for your wife, and he told them to write it. However, they did not write it, and instead

אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו

They got a Sofer to write the Gett, and two other עדים to sign it.

אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנוהו לו

וחזר ונתנו לה

הרי הגט בטל

The Halachah is that even if they handed the Gett to the husband, and he gave it to his wife, the Gett is not valid, because, as Rashi explains

כיון דאמר להם כתבו

מקפיד היה שלא יאמרו לאחר

שבושת הוא לו

The Gett was written without his consent. By purposely stated המבו, and not חנות deliver it, he indicated that he specifically wants only these people, and not others, to write and sign it, because he is embarrassed that he cannot write a Gett. Therefore,

עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתומו

The Gett is כשר only if he actually instructs the Sofer to write, and the עדים to sign, in which case the Gett was written with his consent.

Dedicated By: _

The Gemara points out a contradiction. In the תישא, the Mishnah implies

טעמא דלא אמר תנו

הא אמר תנו נותנין

The Gett is ססוע if he stated מתבו and did not add אתנו f he does state מון alone, then if אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו

The Gett would be כשר, because the Mishnah concurs with דבי מאיר who holds מילי מימסרו לשליח

A שליח can transfer verbal instructions.

However, in the סיפא the Mishnah states the Gett is כשר only if

עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתומו

If he clearly instructs the Sofer to write the Gett; but if he states only א then if

אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו

The Gett would be פסול, because the Mishnah concurs with רבי יוסי who holds מילי לא מימסרו לשליח

A שליח cannot transfer verbal instructions?

The Gemara at first answers

1.

רישא רבי מאיר

וסיפא רבי יוסי

We must say that it is indeed a Machlokes; the רבי is ירשא while the מאיר, while the כופא סיפא.

2.

רב אשי says

כולה רבי יוסי היא

Both the רישא and סיפא are רבי יוסי, and

לא מבעיא היכא דלא אמר תנו

אלא אפילו אמר תנו לא

The Mishnah shows the contrast in דבי יוסי that the Gett is דבי if he did not state תנו, and even if he did state תנו, because

מילי לא מימסרן לשליח

